

tiges på grundlag af køretøjernes pris i overensstemmelse med § 8, stk. 1. Finansministeriet kan træffe bestemmelse om, at der for brugte køretøjer skal fremlægges en skriftlig kontrakt eller erklæring indeholdende nærmere oplysninger om køretøjets pris m. v.

§ 12.

Stk. 1. Vurderingen foretages af dertil af finansministeriet beskikkede vurderingsnævn bestående af en formand og 2 andre medlemmer, hvoraf det ene udpeges efter forhandling med hovedorganisationerne af automobilejere, medens det andet medlem skal være teknisk kyndig. Medlemmerne beskikkes for et tidsrum af 3 år. Finansministeriet fastsætter betalingen for vurderingsarbejdet og de nærmere regler for nævnens virksomhed. Udgifterne ved vurderingerne afholdes af statskassen.

Stk. 2. Køber og sælger samt leverandører af køretøjer eller dele til fremstilling heraf er efter begæring af et vurderingsnævn pligtige at meddele disse oplysninger til brug ved nævnets fastsættelse af et køretøjs afgiftspligtige værdi.

§ 13.

Stk. 1. Indregistrering eller omregistrering af køretøjer kan kun foretages af den, som har erhvervet køretøjet til eget eller sin virksomheds brug, medmindre køretøjet tidligere har været indregistreret efter berigtigelse med fuld afgift. Finansministeriet kan dog, når forholdene taler derfor, træffe bestemmelse om, at køretøjer, der er bestemt til videresalg, kan afgiftsberigtiges ved indregistrering for sælgeren, såfremt der er anmeldt standardpris for køretøjet.

Stk. 2. Ved anmeldelse af et køretøj til indregistrering samt ved anmeldelse af ejerskifte for et tidligere indregistreret køretøj må der for vedkommende registreringsmyndighed fremlægges attest fra toldvæsenet om, at der af hensyn til omsætningsafgiften i henhold til nærværende lov intet er til hinder for køretøjets indregistrering eller omregistrering.

§ 14.

Stk. 1. Afgiften udredes af den, i hvis navn køretøjet indregistreres eller omregistreres, jfr. dog stk. 3.

Stk. 2. Der kan mod fornøden sikkerhed tilstås den, i hvis navn køretøjet skal indregistreres eller omregistreres, en kredit på 4 måneder med afgiftens erlæggelse.

Stk. 3. Virksomheder, der driver handel med køretøjer, kan efter nærmere af finansministeriet fastsatte regler og mod fornøden sikkerhedsstillelse overtage afgiftsforpligtelsen således, at der tilstås virksomhederne en kredit på 4 måneder med afgiftens erlæggelse.

Stk. 4. For personmotorvogne, der ved indregistrering for de i stk. 3 nævnte virksomheder agtes benyttet til kørsel i demonstrations- og salgøjemed, kan der tilstås virksomhederne en kredit på 15 måneder med erlæggelse af halvdelen af afgiften. Finansministeriet fastsætter det antal køretøjer, for hvilke den heromhandlede kredit kan indrømmes, og vilkårene herfor.

Stk. 5. For skyldig afgift, bortset fra det i stk. 3 omhandlede tilfælde, har statskassen panteret i køretøjet eller dettes assurance-sum fremfor al anden gæld og fremfor eventuelle tilbageholdelsesretigheder.

Stk. 6. Afgift i henhold til denne lov kan inddrives ved udpantning.

Stk. 7. Statskassen er privilegeret fordringshaver for afgiftens beløb overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872, § 33, 2. c.

§ 15.

Stk. 1. Finansministeren opretter et nævn, bestående af 5 medlemmer. 2 af medlemmerne skal være branchekyndige og udpeges henholdsvis af Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation og af Håndværkets Fællesrepræsentation og Industrirådet i forening. De øvrige medlemmer, hvoraf 1 skal være dommer og 1 skal være teknisk kyndig, udpeges af finansministeren, som endvidere træffer bestemmelse om, hvem der skal fungere som formand.

Stk. 2. Nævnet afgør, om et køretøj kan betragtes som identisk med et tidligere afgiftsberigtiget køretøj, og om der kan tilstås afgiftsfritagelse eller -nedsættelse efter §§ 4 og 5. Endvidere træffer nævnet afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt der for et køretøj findes standardpris, jfr. § 8, stk. 2.

Stk. 3. Nævnets afgørelser er endelige.